
Π Α Λ Η Ε Σ Α Ν Α Μ Ν Η Σ Ε Ι Σ

Ραδιοφωνική έμπομπή διά τήν 4 ην
Μ α ρ τ ί ο υ, 1973, ήμέραν ΚΥΡΡΑ-
ΚΗΝ καί ώραν : 20.00 - 20.30'.

Τήν έμπομπήν παρουσιάζουν ό ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ό ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ -
ΚΑΚΗΣ. Τραγουδά ή ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ .

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τήν περασμένη Κυριακή, άγαπητέ μου Δημή ρη, θυμάμαι πολύ καλά
ότι είχαμε μείνει στά φασόλια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φασόλια ; Τί φασόλια ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τά φασόλια τής 'Αποικηās , πού τά πετούσανε οί άθηναίοι
άντί για χαρτοπόλεμο στους μασναράδες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α, ναι... αυτό είναι γεγονός. Τήν έποχή εκείνη, πού δέν
ύπήρχε στήν 'Ελλάδα χαρτοβιομηχανία, ούτε μηχανήματα για να
κόβουν χαρτοπόλεμο, οί μασναράδες είχανε σακκοθλες μέ φασόλια
πού τά πετούσανε στους άλλους μασναράδες καί σιγά σιγά κρα-
τούσανε σακκοθλες μέ φασόλια καί οί μή μασναρεμένοι για να
τά ρίχνουνε στους μασναράδες...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά για στάσου τότε, γιατί μου έρχεται μιá ιδέα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί ιδέα ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Λέω ότι ίσως από τά άποικηάτινα φασά φασόλια, να βγήμε ή λέ-
ξις φ α σ ο υ λ η ς, σαν άποικηάτινο μασναρέμα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι άκριβώς. Βέβαια ή λέξις φασουλής, έχει κάποια σχέση με
τό γνωστό όσπριο, μά μήν ξεχνάς ότι ό φασουλής είναι ένα
άνδρείκελο, ένα μικρό φεύτινο άνθρωπάκι καί ό λαός τούς πολύ
κοντούς, πολύ συχνά τούς δίνει όνόματα όσπρίων. Παράδειγμα
τό ρεβίθι. Σπά παιδιανά παραμύθια, ένας πού ήτανε πολύ κοντός
έπονομάζεται ... κ ο ν τ ο ρ ε β ι θ ο ύ λ η ς...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ σωστά. "Έτσι ~~παράξενο~~ κι' ένα άνδρείκελο, ντυμένο παρδαλά, ήτανε τόσο μικροσκοπικό πού ο κόσμος τό παρωμοίαζε μέ φασολι καί μάλιστα μέ φασουλι, γιατί μὴν ξε νᾶς ὅτι ἡ λαϊκή ~~ἀποκριά~~ ὀνομασία τοῦ φασολιοῦ, εἶναι φ α σ ο Ὑ λ ι, ὅπως τό ἀναφέρει καί ἡ παροιμία τῆς ἀποταμιεύσεως : Φασουλι τό φασουλι - γιομίζει τό σακκουλι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα καί εἶχε σου Γιάγιο πού τό σιέφθηκες. "Ὅμως ἄς γυρίσωμε στήν παλιὰ ἀποκριάτικη ἐποχή τῆς Ἀθήνας. Βρισκόμαστε σήμερα στήν τρίτη Κυριακή τῆς Ἀποκριᾶς, τήν προτελευταία καί φαντάζεσαι βέβαια ὅτι ὁ κόσμος στήν παλιὰ Ἀθήνα, δέν κρατιότανε πιά. "Εβγαίνε ὅλος ὁ κόσμος τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς αὐτῆς, γιά νᾶ διασκεδάση ὅσο μπορούσε πιά ἀνέξοδα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λέγοντας πιά ἀνέξοδα, τί ἐννοεῖς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γλέντι στούς δρόμους. Ἐμείνη ἡ ὁδός Σταδίου, ἦτανε τό ἐπίκεντρον γιά τό ἀποκριάτικο ἀθηναϊκό γλέντι. Ἀνάστατη ἡ πλάσι. Φωνές, πειράγματα, τραγούδια, ὄχλοβοή, σφυρίχτρες, ρουάνες, φοῦσκες, παραμοῦζες καί ἀποκριάτικη συνθήματα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀπό ἀποκριάτικη συνθήματα θυμᾶμαι δύο : Τό κλασσικό Σᾶς γνωρίσαμε, σᾶς γνωρίσαμε... καί τό ἄλλο, τό παιδαριώδες καί ἀνόητο : Καλέ φοράς φανέλλα ; Καλέ φοράς φανέλλα ; Τί σημασία εἶχε αὐτό τό σύνθημα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅτε κι' ἐγώ μπόρεσα ποτέ μου νᾶ ἐξακριβώσω τί ἐσήμαινε αὐτό τό ἀποκριάτικο σύνθημα, πού κράτησε τουλάχιστον δυό τρεῖς χρόνια. Καλέ φοράς φανέλλα ; Καί ἡ ἀπάντησις ἦτανε ἄμεση : Φοράω κι' εἶναι τρέλλα... ἄλλοι πάλι λέγανε : Φοράω μέ νταντέλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀνόητα καί ἀκατανόητα ἀποκριάτικα συνθήματα καί πειράγματα. Μοῦ λέγανε παλαιοί φίλοι, ἀθηναῖοι βέβαια ὅτι ὅταν ἔμπαινε κανεῖς σ' ἓνα κέντρο, τόν ὑποδεχόντουσαν ὅλοι μαζί μ' αὐτήν τήν κραυγή : Καλέ φοράς φανέλλα ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αυτό τό αποικηάτιο σύνθημα σταμάτησε όταν λανσαρίσθη-
κε τό περίφημο καί κλασσικό : 'Λ ο ύ α ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Λούα ; Τί έσήμαινε αυτό τό ~~έπ~~ λούα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τίποτε άπολύτως. Όμως είχε τόσο ~~έπ~~ διαδοθη καί τόσο έπικρατή-
σει, πού ήτανε αδύνατον νά διασχίσης ένα δρόμο, χωρίς ν' άκού-
σης δένα, είκοσι, τριάντα φορές : 'Λούα - ούα - ούα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί σημασία είχε αυτό τό : 'Λούα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά σοθ έξηγήσω. Τά αυτοκίνητα χρησιμοποιούσαν τότε μία κόρνα,
ένα κλάξον μηχανικό μ' ένα στρόφαλο, πού όταν τόν γύριζες ήφνε
μία στριγγή κραυγή : 'Λούα - ούα - ούα... αυτόν λοιπόν τόν θό-
ρυβο, τόν άρπάξανε οί άθηναίοι ήχομηητικά καί τόν κάνανε σύν-
θημα αποικηάτιο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό καταλαβαίνω. Κάπως έτσι πάντα λανσάρονται διάφορες φράσεις
πού γίνονται τής μόδας καί τίς επαναλαμβάνουν όλοι, έως ότου
ή τίς βαρεθούν ή τίς αντικαταστήσουν μέ ήλλη φράσι πού ήγινε
κι' αυτή τής μόδας. Δέν θυμάσαι ήλλη μία φράσι, ήλλο ένα σύνθη-
μα πού κράτησε δυό τρία ίσως καί περισσότερα χρόνια ; Τό περί-
φημο : Καλέ πατώνεις ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι μωρέ Γιαάγω, τό περιλάλητο ένεϊνο : Καλέ πατωνεις ; Αύτή
ή φράσις καί καλά πού τήν θυμήθηκες γιατί έγώ τήν είχα ξεχάσει,
λανσαρίσθηκε καλοκαϊρι στά λουτρά τής Γλυφάδας. 'Ακούστηκε από
μία κυρία τής άθηναϊκής κοινωνίας όταν είδε τήν κόρη της νά κο-
λυπά στα βαθειά. Τής φώναξε : Καλέ πατώνεις ; Αυτό ήτανε...
'Η φράσις αύτή φάμκε κωμική σέ μερικούς καί τήν επαναλάβανε.
Σέ λίγο είχε γίνει σύνθημα καί από τό καλοκαϊρι ενός έτους
έφθασε στίς 'Αποικηές τοθ έπομένου χρόνου καί καθιερώθηκε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ας ξαναγυρίσωμε στην όδόν Αταδίου, τό επίκεντρον τής αποικηά-
τικης κινήσεως νά δοϋμε τί γίνεται.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα ήτανε αδύνατον νά κυκλοφορήση κανείς από τόν
άπίστευτο συνωστισμό.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό φαντάζομαι έφοϋ όλος ό πληθυσμός τής 'Αθήνας μαζεϋότανε στήν όδόν Σταδίου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από τόν πανζουρλισμό πού έπικρατούσε, κανέναν δέν πατούσε στίς πλάκες του πεζοδρομίου ή στό χώμα του δρόμου, αλλά σέ ένα παχύτατο στρώμα από σερπαντίνες καί χαρτοπόλεμο. Δεξιά κι' έριστερά ακουγόντουσαν καί ξεχωρίζανε οι φωνές των πλανοδίων πωλητών : Κρυο είναι μπουζι - γλυκό σαν τό καρπουζι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό κρυο - μπουζι, τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ένα είδος βυσινάδας ή ένα κοκκινωπό υγρό πού τό φτιάχνανε μέ φραγμοστάφυλο καί ζάχαρι. 'Ο τύπος πού τό πουλούσε, είχε στήν πλάτη του ένα όλοκληρο σύστημα, σαν ένα τεράστιο μπρούντζινο δοχείο, μ' ένα σωλήνα καί ένα βρυσάκι πού έφθανε ως τή μέση του. Φορούσε σαν ζώνη ένα σελάχι μπρούντζινο κι' αυτό μέ θέσεις για ποτηράκια. 'Ο αγοραστής έδινε μιá πεντάρα καί ό κρύος - μπουζι άνοιγε τό βρυσάκι καί γέμιζε τό ποτηρι μέ μιá άπίθανη βυσινάδα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ό μελένιος τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έέρεις καί τόν μελένιο ; 'Εσύ Γιάγιο μου κοντεύεις νά γίνης πιο παληός άθηναϊός κι' από τόν μακαρύτη τόν Δημητράκη τόν Σκουζέ. 'Ο μελένιος, ήτανε κι' αυτός πωλητής πού κρατούσε σαν σηματοφόρος, ένα μακρύ κοντάρι, στό όποιον ήτανε τυλιγμένο ένα γλύκισμα από μαστίχα καί φώναζε : Μιá πεντάρα τό μελένιο... έδώ τό καθαρό μελένιο... Μιá πεντάρα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' αυτό μιá πεντάρα ; Φαίνεται ότι ή πεντάρα ήτανε νομισματική βάση στήν παληά 'Αθήνα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σήμερα λέμε ότι τό νόμισμα μιáς χώρας έχει βήτραν δολλαρίου. Τότε ή ζωή στήν 'Αθήνα, είχε τήν βήτρα τής πενταροδεκάρας. Μιá πεντάρα τό κουλούρι, μιá πεντάρα ένα χωνάκι πασατέμπο, μιá πεντάρα τό μελένιο, μιá δεκάρα ή μακαρονάδα, μιá δεκάρα μιá μερίδα πιλάφι μέ σάλτσα... μιá δεκάρα ή σακκουλα μέ χαρτοπόλεμο...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ξεχνᾷς τό λουκουμι. Λουκουμάκι καί νερό - μιά πεντάρα καί τά
δύό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά πού τό θυμήθηκες. Κι'ό καφές ; Η ά πενταρα... μιά έφημερί-
δα μιά πεντάρα. Τό γυάλισμα τῶν παπουτσιῶν, μια πεντάρα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σωστ ά λοιπόν τό εἶπες ὅτι ἡ ζωή εἶχε τήν ρήτρα τῆς πενταροδε-
κάρας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ξαφνικά πού λές, ἐνῶ ὁ κόσμος στήν ὁδόν Σταδίου φώναζε,
οὐρλιαζε, πειραζότανε, ἀκουγότανε ἕνα ὀμαδιό τραγουδι ἀπό
κάποια συντροφιά, ἕνα τραγουδι πού παρέσυρε καί ὄλον τόν ἄλλο
κόσμο καί τραγουδοῦσε κι'αὐτός...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι'αὐτό τό τραγουδι ποιό ἦτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐνα κάποιο λαϊκό τραγουδι τῆς ἐποχῆς, μά πολύ συχνά ἦτανε ὁ
" Γαῖδαρος " πού εἶχε πάντα μεγάλη ἐπιτυχία, ὁ γαῖδαρος πού
θά μπορούσε τώρα νά τόν ἐπαναλάβῃ ἡ κλειώ γιά νά τόν ἀκούσουν
καί οἱ σύγχρονοι ἀθηναῖοι.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ἦταν ἕνας γαῖδαρος - μέ μεγάλ'αὐτιά
τό παχνί δέν τοῦ ἄρεσε - κι'ἤθελ'ἀρχοντι
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά ἕνα λαϊκό τραγουδι, ὁ Γαῖδαρος μέ τά μεγάλα αὐτιά, πού κανεῖ
δέν ἔμαθε ποτέ ποιός ἦτανε ὁ στιχουργός του. Ὅμως τό τραγουδι
ἔγινε πασίγνωστο καί δημοφιλέστατο γιατί εἶχε μιά κοινωνική
σημασία...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πολύ σωστά τό τέλος : Ὁ γαῖδαρος ὁ κουτός πού ἤθελε ἀρχοντιά
καί παντρεύεται τήν παμπόνηρη ἀλεπού γιά νά μοιράζωνται τά πο-
τέτσια. Ἐκεῖνη θά τρώῃ τά ποτόπουλα κι'ὁ γαῖδαρος τό ἄχυρο...
Ἦτανε μέ ἄλλα λόγια ἕνα τραγουδι πού καθρέφτιζε τήν κοινωνική
κατάστασι τῆς ἐποχῆς ἢ μάλλον κάθε ἐποχῆς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάθε ἐποχῆς Γθάγνο καί καλά τό εἶπες. Ὅμως μέσα στήν ἀφάνταστι
ἐκεῖνη ἀποικρηάτικη ὄχλοβοή τῆς Κυριακῆς, ἀκουγότανε ξαφνικά
μιά ὀμαδική βοή : Ὁ γιατρός... ὁ γιατρός... Ἔρχεται ὁ γιατρός

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί ποιός ἦτανε ὁ γιατρός πού ἐρχότανε καί ἀνηγγέλλετο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάποιος πού εἶχε ντυθεῖ - κατά τήν χιουμοριστική του φαντασία - γιατρός. Φοροῦσε μιὰ μαύρη λιγδιασμένη ρεντινγκότα εἶχε βάλει μουστάκια καί γένια καί στό κεφάλι του ἕνα ψηλό μαῦρο καπέλλο, μισό μέτρο τουλάχιστον, ἀπό χατόνι καί στά χέρια του κρατοῦσε ἕνα ὑπερμέγεθες θερμομέτρο, ἕνα θερμομέτρο τουλάχιστον ἕνα μέτρο, ζωγραφισμένο σ' ἕνα στενόμακρο σα-νιδάκι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί ἐπιτυχία θά εἶχε αὐτός ὁ γιατρός. Φυσικά θ' ἀκουγόντουσαν πολλά πειράγματα γιά τόν γιατρό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δεινάδες πειράγματα καί ἀπαντήσεις τοῦ γιατροῦ, πού δέν μποροῦμε λόγῳ σοικειώδους εὐπρεπείας νά τά ἐπαναλάβωμε ἐδῶ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ἄς μὴν τά ἐπαναλάβωμε λοιπόν. " Ὅμως πιστεύω ὅτι ἀφοῦ ὁ γιατρός εἶχε τόση ἐπιτυχία, θ' ἀντυνόντουσαν πολλοί σάν γιατροί
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόσο πολλοί πού μιὰ χρονιά, στά 1910 νομίζω ἔν θυμᾶμαι καλᾶ, μίε μεγάλη συντροφιά φοιτητῶν, τριάντα ἢ σαράντα νομίζω, ντύθησαν ὅλοι γιατροί καί ξεχύθησαν στήν ὁδόν Σταδίου. Μπροστά πῆγαινε ἕνας μέ μιὰ τεραστία ἐπιγραφή : Τί Ιατροσυνέδριον !... Στά χέρια τους κρατοῦσαν ὅλοι διάφορα χειρουργικά ἐργαλεῖα, βριόνια, μπαλντάδες, τσεκούρια, τεράστια χαρτονένια φαλλίδια, μεγάλα χαρτονένια μπουκάλια μέ ἐτικέτες : Στρυχνίνη, Χλωροφόρμιον, σουμπλιμέ, ρετσινόλαδο... καί τραγουδοῦσαν κάτι σχετικό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μάλιστα καί ξέρω τί τραγουδοῦσαν γιατί μου τό ἔχουν διηγηθεῖ αὐτό. Τραγουδοῦσαν τό γνωστό τραγοῦδι τῆς Μαίρης καί τοῦ Μιμήκου : Ποιός, ποιός, ποιός, ὁ Μιμήκος ὁ γιατρός, παρωδημένο φυσικά. Νά σοῦ πῶ καί τά λόγια μάλιστα : Ποιοί 'ναι τοῦτοι πού περνᾶνε + κι' ἐργαλεῖα κουβαλᾶνε - ποιοί, ποιοί, ποιοί ; Τῆς 'Αθήνας οἱ γιατροί...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί καταλαβαίνεις ότι σέ λίγο, όλος αυτός ό κόσμος της όδοϋ σταδίου επανελάμβανε τό τραγούδι όμαδικά : Ποιοί, ποιοί, ποιοί, της 'Αθήνας οί γιατροί...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Λέγαμε τήν περασμένη Κυριακή, γι' αυτές τίς όμαδικές μεταμφιέσεις, όπως λόγου χάριν όταν φάνηκαν στήν όδόν σταδίου οί όπνοβάτες μέ τό κερύ στα χέρια καί τά νυκτικά τους, ένα ντύσιμο πού τό εΐχε δημιουργήσει μία θεατρική έπιτυχία, ή όπερέττα του Σανκελάριδη " Ύπνοβάτης ". "Αλλα τέτοια κορύσματα μιμήσεως εΐχανε παρατηρηθεί :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλά. Παραδειχματος χάριν όταν μία όμορφη ήθοποιός Λόλα Γαροπούλου, έπαιξε στό θέατρο σέ μία έπιθεώρησι του Τίμου Μωραϊτίνη τήν " Τσιγγάνα ", τό τραγούδι έκεινο εΐχε τόση έπιτυχία πού τίς επόμενες 'Απόκριες, κερνούσε στήν όδόν σταδίου ένα κάρρο, μ'ένα γύφτινο ψαντήρι καί καμιά δεκαριά *α ν τ ρ ε ς* ντυμένους γύφτισσες πού τραγουδούσαν τό τραγούδι της Λόλας Γαροπούλου.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ενα τραγούδι πού τό τραγούδησε όλη ή 'Ελλάδα μέ τούς κλασσικούς του στίχους : Βότανα πουλάω κι' άλλα μαγικά... Γι' αυτό μία καί τό θυμηθήκαμε, άς τό επαναλάβη ή καλή μας συνεργάτις νά τό θυμηθούνε κι' όσοι τό εχουν ξεχάσει.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Βότανα πουλάω κι' άλλα μαγικά
καί γιά τήν άγάπη ξέρω μυστικά...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Όλα αυτά όμως μαρτυρούσανε φανερά τήν εβδυμη καί σατυρική διάθεσι των παλαιών άθηναίων.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αναμφισβήτητα. "Εχομε καί άλλοτε ψυχολογήσει αυτήν τήν κατάστασι. Σκέφου μία πολιτεία πού όλοχρονίς δέν εΐχε καμιά φυγαγωγία, καμιά άφορμή γιά ξεσπασμα. "Όταν λοιπόν έρχότανε τό Καρναβάλι, όλος αυτός ό κόσμος μέ τά χαλινάρια καί τίς χειροπέδες της κοινωνικής εϋπρεπείας, ξεσπούσε σέ παραλήρημα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό καταλαβαίνω πολύ καλά. "Άλλως τε τό λέει καί ὁ σατυρικός ποιητής ὁ Σκόσιος, ὁ Κωνσταντίνος Σκόσιος πού γράφει :
- Ἡ Ἀθήνα, ἡ Ἀθήνα, ὅταν ἔρθῃ Καρναβάλι
 κάθε σοβαρότητά της στήν στιγμή τήν ἀποβάλλει
 καί ὁ κάθε συμπολίτης, τίποτε ὄν θά σκεφτῇ
 παρά πῶς νά τό γλεντήσῃ ὅταν θά μασκαρευτῇ.
 Κι ἄλλος ντύνεται πιερρότος, ἄλλος πάλι ἀρλεκίνος,
 ἕνας ντύνεται ἀρχαῖος, ἄλλος πάλι καπουτσίνος,
 ἄλλος ντόμινο φοράει κι ἄλλος Μεφιστοφελῆς,
 ἕνας ντύνεται κινέζος κι ἄλλος μάγνας σεβνταλῆς.
 "Άλλοι βάζουν φουστανέλλες μέ σπαθιά καί σακάραιες
 ἄλλοι ντύνονται νησιῶτες καί γι' αὐτό φορᾶνε βράκες
 καί ὀλόκληρη ἡ Ἀθήνα, δίχως ἐξαιρέσεις ἦτοι,
 γίνεται φρενοκομεῖον τοῦ γνωστοῦ Δρομοκαῖτη !...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τίς δύο τελευταῖες Κυριακές τῆς Ἀποκριᾶς, ὁ δήμαρχος φαινότανε πολύ γενναιόδωρος.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γενναιόδωρος ; Δηλαδή τί ἔκανε ; Σκόρπιζε λεφτά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι δά, ὄν ἔφτασε σέ τέτοιο σημεῖο γενναιοδωρίας, ἀλλά ἔναβε τά τόξα τῆς ὁδοῦ Σταδίου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐπῆρχαν καί τόξα στήν ὁδόν Σταδίου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τό ἔχομε ξαναπεί αὐτό ; Ἀπό τό ενα πεζοδρόμιο στό ἄλλο καί σέ ὕψος τεσσάρων μέτρων, τά φανάρια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, φανάρια γναζιοῦ βέβαια, ὄχι ἡ εκτριλιά, ἦτανε ἔνωμένα μέ σιδερένιους ἡμικυκλικούς σωληνες, σάν τόξα, μέ μικρές τρυπίτσες καί ὁ δήμαρχος ἔδινε ἐντολή ν' ἀνάψῃ τό ἀεριόφως τῶν τόξων.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θά ἦτανε ὠραίο τό θέαμα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά τήν ἐποχή του, ἦτανε κάπως φαντασμαγορικό. Νά εἶχε καί δυσάρεστα ἐπακόλουθα πολλές φορές.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δηλαδή, τί ἐπακόλουθα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρῶτον καμμιά φορά ἔπιανε φιλή βροχοῦλα καί ἔσβηνε τίς μικρές φλόγες τοῦ γναζιοῦ. Τότε τό ^{γιάζι} ~~φανάρι~~ μύριζε ἀπελπιστικά. "Άλλοτε πάλι, κάποιος ἀπό τοῦς γλεντζέδες τῆς ὁδοῦ Σταδίου, πετοῦσε στά ψηλά μιά μπάλλα ἀπό σερπαντίνες γιά νά ἀνάψουν...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ε, πώς δέν θυμάμαι ; Πρώτα πρώτα τήν τελευταία Κυριακή ὁ χορός τῶν Δυντακτῶν στό Δημοτικό θέατρο, πού ἦτανε τό κλοῦ τῆς Ἀποκριᾶς, ὁ χορός τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων, ὁ χορός τῶν Χρηματιστῶν, ὁ χορός τῶν Ἐφοπλιστῶν, ὁ χορός τῆς Φιλοδασικῆς Ἐταιρείας πού λεγότανε Χορός τοῦ πρασίνου, ὁ χορός τοῦ Σωματείου τῶν Ἡθοποιῶν, ὁ χορός τῆς Μερίμνης πού ἦτανε ὁ πιό ἀριστοκρατικός ἀπ' ὅλους καί ἀκολουθοῦσαν οἱ χοροί τῶν διαφόρων τοπικιστικῶν Σωματείων...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξέρω, ξέρω. Ὁ χορός τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Κορινθίων, ὁ χορός τῶν Καλαματιανῶν, τῶν Πατρέων, τῶν Λαρισινῶν, τῶν Ρουμελιωτῶν, τῶν ~~Ἰωνίων~~ Ἀνδρίων... Τῶν Τηνίων, τῶν Κρητῶν, τῶν Θεσσαλῶν, τῶν Κερκυραίων, τῶν Ζακυνθίων ..

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τοῦ Σωματείου τῶν οἰνομαγεύρων, τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, τῶν Δικηγόρων, τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, τοῦ Ἐκδρομικοῦ Συλλόγου, ὁ χορός Μεσολογγιτῶν, ~~ἔξ~~ ^{τῶν} Καρπενησιῶν, τῶν, τῶν, τῶν καί τῶν....

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί φυσικά σέ κάθε χορό ἀπ' αὐτούς θά χορευότανε καί τό περίφημο βάλς τῆς ἐποχῆς, τό Φιλί τῆς Μάσιας, τοῦ Γιάννη Ψαρρού-δα...

ΚΛΕΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Καιρῶν ἄπό τοῦ χοροῦ τήν ζάλη μέσ' τό σιοτάδι, στήν αὐλή σήκωσες μιᾶ στιγμή τήν μάσια καί μοῦ ἔδωσες ἕνα φιλί...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σκέφου Γιάννη ὅτι τήν τελευταία ἐβδομάδα τῆς Ἀποκριᾶς, οἱ ἐφημερίδες ἀφιερῶνανε δυό καί τρεῖς στήλες γιά ν' ἀναγγεῖλουν τούς χορούς καί ἄλλες δυό τρεῖς στήλες, γιά ν' ἀναφέρουν τῆ ὀνόματα τῶν παρευρεθέντων σ' ἕνα χορό πού εἶχε γίνει. Καί θυμάμαι ἕνα σατυρικό περιοδικό πού ἀνέφερε κι' αὐτό τούς χορούς μέ τίτλο ἔμμετρο : Δεκιώσεις καί χοροί - πού κι' ὁ νοῦς δέν τούς χωρεῖ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξέρεις τί θυμήθηκα τώρα ; Μοῦ ἔλεγες κάποτε γιά μιὰ κυρία τῆς ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως τῆς Ἀθήνας, πού ἦτανε ὑποχρεωμένη νά πάη σέ τρεῖς χορούς τό ἴδιο βράδυ... Δέν μπορούσε νά λείψῃ ἀπό κανέναν ἀπ'αυτοῦς τους χορούς. Ὅμως δέν ἤθελε νά πάη μέ τήν ἴδια τουαλέττα καί στούς τρεῖς χορούς γιατί τήν ἐπομένη ἡ κοσμική στήλη θά εγραφε : Ὁφαιοτάτη ἡ κυρία "Αλφα Βῆτα μέ τουαλέττα ρόζ καί τούλια λευκά... θά γράφανε τό ἴδιο καί γιά τοὺς τρεῖς χορούς ; Σκέφτημε λοιπόν νά ἔχη μέσα στό ἀμάξι της, ἕνα αλαιό λαντώ, τρεῖς τουαλέττες καί νά τίς ἀλλάζῃ μέσα στό ἀμάξι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα καί ἔγινε αὐτό. Καί τήν ἐπομένη ἡ κοσμική στήλη τῆς Μονταίν, τῆς μακαρίτισσας δημοσιογράφου "Αννας Συναδινοῦ, ἔγραφε γιά τόν τάδε χορό : Ὁφαιοτάτη καί αἰθέρια ἡ ἐμφάνισις τῆς κυρίας "Αλφα Βῆτα μέ ρόζ καί λευκά τούλια... Γιά τόν ἕλλο χορό ἔγραφε : Κομφοτάτη ἡ κυρία "Αλφα Βῆτα μέ πράσινη ἔξωμη τουαλέττα πού ὑπεγράμμιζε τίς καμπύλες τοῦ στήθους... καί γιά τόν τρίτο χορό εγραφε : Επιπληκτική ἡ ἐμφάνισις τῆς κυρίας "Αλφα Βῆτα μέ ~~ροζ~~ μορντορέ κεντήματα στήν μαύρη της τουαλέττα. Καί ἔγραφε σχετικό κουτσομπολιό ἡ κοσμιογράφος. Διαικίως ἀπεικλήθη ἡ κυρία "Αλφα Βῆτα χαμαί λεών, ἀφοῦ μέσα σέ μιὰ βραδυά ἔλλαξε τόσα χρώματα... Καί ἀπό τότε τήν εἶχανε βγάλει χαμαιλέοντα ἢ γαλλινά : Μαντάμ Καμελεόν...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τό παρατσουθλι θά τῆς κόλλησε ἀσφαλῶς. Γιά πές μου ὅμως τί χοροί συνιθιζόντουσαν τότε στήν Ἀθήνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βάλς καί ταγιό ὅπως δῆποτε. πόλνια πολύ σπάνια, ἔτσι σάν ἀνάμνησι τῆς Μπέλλ Ἐπόν, φόξ τρότ καί οὐάν στέπ. Ἀργότερα μπηιε καί τό τσάρλεστον στήν μόδα, τό λάμπεθ οὐών, ἡ ροθμπα καί ἡ σάμπα μέ εἰς παραλλαγές τῆς λατινικῆς Ἀμερικῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὅμως περί τό τέλος κάθε χοροῦ, ἀνόμη καί στούς πιό ἐπίσημους χορούς, ξυπνοῦσε τό ρωμέϊκο αἶσθημα στούς χορευτάς καί ἄρχιζε

παν δω γραφο γραφωδι Μαναν καθη 12.

ο Καλαματιανός και ο μπάλλος καμιά φορά μ' ένθουσισημό των
χορευτών που τραγουδοθεσαν πε' ύλης :

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεάι μωάνου) Μάννα μ' καλέ μάννα μ'
μάννα μου σγουρός βασιλιός
πλατυφυλλο και οροσερός...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.